

ДО

**КОМИСИЯ ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ
КЪМ НАРОДНО СЪБРАНИЕ НА
РЕПУБЛИКА ПЪЛГАРИЯ**Пл. „Княз Александър I“ №1,
гр. София, 1169

ОТ

„ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ“ ЕАД
ЕИК 130460283,
гр. София, ж.к. Младост 4,
Бизнес Парк София, сграда 6,
представявано от пълномощника
г-жа Милена Телбизова

Относно: Законопроект за изменение и допълнение на Закона за авторското право и сродните му права (ЗАПСП)

УВАЖАЕМИ Г-ЖИ/ДА ЧЛЕНОВЕ НА КОМИСИЯ ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ,

С настоящото писмо бихме искали да предоставим на вниманието ви становището на „Теленор България“ ЕАД по предложения от Министерски съвет Законопроект за изменение и допълнение на Закона за авторското право и сродните му права.

Доколкото „Теленор България“ ЕАД е доставчик на електронни съобщителни услуги, спрямо който се прилагат специфичния за сектора Закон за електронните съобщения (ЗЕС), а с предложения законопроект се предвиждат изменения и допълнения на ЗЕС, с настоящото бихме искали да вземем становище по предложенията, в качеството ни на заинтересована страна. Тъй като в предходната процедура по общественото обсъждане на проекта на Закон за изменение и допълнение на ЗАПСП не бяха включени предвидените към настоящия момент изменения/допълнения към ЗЕС, становище по въпросните предоставяме с настоящото.

Предложенията ни за редакции на част от предложените в законопроекта изменения/допълнения са съгласно приложеното към настоящото писмо.

Оставаме на разположение, в случай че Ви е необходима допълнителна информация.

С уважение,

Милена Телбизова
Пълномощник на
Изпълнителния директор на
„Теленор България“ ЕАД

По отношение на Параграф 14, т.2 относно предвидени изменения и допълнения към Закона за електронните съобщения.

1. По буква „в“, с която се създават чл. 337, ал. 4 – 8 предлагаме следната редакция:

1.1. По чл. 337, ал. 4:

„(4) Когато нарушителят е търговец или юридическо лице, актът за установяване на административно нарушение се връчва на законния му представител или на упълномощеното от него лице срещу подпис. При невъзможност съставеният акт да се връчи по посочения в предходното изречение начин, той се изпраща по пощата с препоръчано писмо с обратна разписка на адреса на управление, посочен в съответния регистър, в който е вписан търговецът или юридическото лице, при тяхното учредяване или с електронно съобщение по реда на Регламент (ЕС) No 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.), и Закона за електронното управление и Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги при използване на посочените в тях способите за електронно връчване.“

Мотиви:

Считаме че предложената редакция текстът става по-прецизен и ясен, като изрично се посочва, че хипотезата по изр. 2 на разпоредбата следва да се приложи след невъзможност за връчване по изр. 1. При липса на посоченото разяснение и без да е прецизирано към каква точно невъзможност реферира изр. 2, би могло да възникне разширително тълкуване на разпоредбата в насока – каквато и да е невъзможност, което не е било желано от страна на законодателя. Същото се отнася и да изискването проверката да се извърши не в който и да е регистър, където търговецът може да е вписан, а в съответния регистър за учредяване.

На следващо място връчването с електронно съобщения следва да се извърши по реда на Регламент (ЕС) No 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.), и Закона за електронното управление и Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги. Считаме, че пресрещането към реда за електронно връчване, ще осигури съответствие между административните актове, и няма да доведе до необходимостта от изменение в ЗЕС при промяна в общия закон на начина на електронно връчване.

1.2. По чл. 337, ал. 5:

„(5) Актът, изпратен по пощата с обратна разписка, се смята за връчен на датата, на която обратната разписка е подписана от законния представител на търговеца или юридическото лице, или от негов пълномощник или служител, определен да получава книжа и съобщения. Актът, изпратен с електронно съобщение, се смята за връчен, когато адресатът изпрати потвърждение за получаването му чрез обратно електронно съобщение, активиране на електронна препратка или изтеглянето му от съответната информационната система. Ако актът е връчен и с обратна разписка, и с електронно съобщение, за дата на връчване се смята по-късната дата.“

Мотиви:

Считаме, че предложената редакция прецизира начина на връчване чрез системата за сигурно електронно връчване, която се предвижда като единна такава.

1.3. По чл. 337, ал. 6 предлагаме следната редакция:

„(6) След като са били направени неуспешни опити актът да бъде връчен по изброените в ал. 4 и 5 начини, съобщението за съставянето на акта се поставя на таблото за обявления и на интернет страницата на съответния орган“

Мотиви:

Считаме че Редакцията на оригиналния текст позволява тълкуване, съгласно което би било напълно законосъобразно и в съответствие с чл. 337 на ЗЕС връчване на акта да бъде направено само и единствено по реда на ал. 6 и ал. 7, а именно чрез поставяне на съобщение за него на таблото за обявления и на интернет страницата и изтичане на предвидения 14 дневния срок. Не е прецизирано, че задължително и необходимо условие за връчване на акта по процедурата уредена в ал. 6 и ал. 7 на чл. 337 е предварителна невъзможност за връчването му по реда на ал. 4 и ал. 5, в следствие на неуспешни опити от страна на служителите на съответния орган.

С оглед на посоченото, считаме че с предложената редакция се изключва като хипотеза възможността съобщението за съставяне на акта директно да се постави на таблото за обявления и на интернет страницата на съответния орган, без преди това да са изчерпани предходните хипотези.

1.4. По чл. 337, ал. 8 предлагаме следната редакция:

„(8) Когато нарушителят е търговец или юридическо лице наказателното постановление се връчва, по начина посочен в ал. 4, предл. 2. В този случай, ако нарушителят не се намери на посочения от него адрес или на адреса на управление, посочен в съответния регистър, в който е вписан търговецът или юридическото лице, при неговото учредяване, наказващият орган отбелязва това върху наказателното постановление и то се смята за връчено от деня на отбелязването.“

Мотиви:

Предложението е редакционно, цели прецизиране на начина на връчване, при която нарушителят не е намерен, за да се избегнат съмнения относно субективност в преценката за това дали нарушителят не е бил намерен, като и относно регистъра, от който следва да се черпи информация за седалището и адреса на управление на търговеца.